

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206549
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8414206549.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: Y. T..., so sídlom P. XX, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, Q., občan SR, 2/ N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, Q., občan SR, o zaplatenie 5.468,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č.k. 2C/99/2015-209 z 30.04.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. v I. výroku iba čo do splatnosti priznanej sumy a príslušenstva.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne, cit.:

„I. Žalovaní v 1.a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi 5 468,- € so 6,49 % úrokom za úver ročne zo sumy 4 930,64 € od 15.5.2014 do zaplatenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5 468,12 € od 15.5.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od dňa právoplatnosti tohto.

II. Žalobca má voči žalovaným nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

2. Svoje rozhodnutie postavil na zistení, že na základe O. o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená O. o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX dňa XX.XX.XXXX. V zmysle tejto zmluvy poskytol žalobca žalovaným v mimoriadny medziúver vo výške 7 000,- EUR. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 6,49 % pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 37,86 EUR a do nasparenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 39,90 EUR. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 77,76 EUR. Žalovaní 1/ a 2/ si neplnili svoje zmluvné povinnosti, neplatili riadne a včas dohodnuté splátky. Práva a povinnosti zmluvných strán boli upravené v článku V. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, kde okrem iného bolo povinnosťou dlžníka všetky splátky mimoriadneho medziúveru resp. stavebného úveru uhradiť riadne a včas. Následky neplnenia si tejto zmluvnej povinnosti a teda prípady omeškania so splácaním boli upravené v článku VI. Zmluvy so sankčnými následkami pre prípad neplnenia si riadne svojich zmluvných povinností. V súlade s článkami VI. a VII., teda žalobca listom zo

dňa 15.04.2014 odstúpil od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a vyzval žalovaných 1/ a 2/ na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov s dobou splatnosti 7 dní. Žalovaní finančné prostriedky nevrátili. Účinnosť odstúpenia nastala dňa 14.05.2014. Dlžná suma k tomuto dňu predstavuje 5 468,12 EUR a pozostáva z istiny 4 930,64 EUR, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 537,48 EUR. V súlade s čl. VII bod 8 úverovej zmluvy je odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy úročený celý zostatok dlhu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne.

3. Splátky súd žalovaným nepovolil, nakoľko o tieto žiadali ešte v roku 2015, kedy im aj povolené boli, následne zmenili rétoriku, že oni pohľadávku žalobcu splácajú, pritom za celé roky od podania žaloby na predmetný medziúver neuhradili žiadnu splátku. Bolo im vysvetlené, že záväzok, ktorý splácajú po 100,- EUR mesačne je pohľadávkou žalobcu, ktorá bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/251/2014.

4. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 497, § 501 ods. 1, ods. 2, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, ods. 2, § 504, § 506, § 303, § 306 ods. 1, § 308, § 310, § 311 ods. 1, ods. 2 Obch. zák., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2, § 54 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. Výrok o trovách konania ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

5. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadli žalovaní, čo do I. vyhovujúceho výroku v časti splatnosti priznanej sumy a príslušenstva, opätovne sa dožadujúc splácania dlhu v splátkach, tak ako doteraz.

6. Žalobca na uvedené odvolanie reagoval tak, že navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny, poukazujúc na to, že všetky vklady žalovaných eviduje, no na splácanie dlhu, ktorý bol predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/251/2014.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nemožno priznať úspech.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalovaní nepredostreli relevantný argument majúci súvis s prejednanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre nich priaznivejšie rozhodnutie.

10. Možno teda naproti námietkam odvolateľov uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaných, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ich právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu ich základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

11. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími požiadavkami žalovaných podotýka, že súd prvej inštancie v spore správne prihliadal na začiatku konania síce prejavenu snahu žalovaných o splácanie dlhu v splátkach, ktorá následne už po samotnom povolení splácania dlhu v splátkach v priebehu sporu, ostala zo strany žalovaných nesplnená.

12. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).